

Beste ouder(s) en/of verzorger(s),

Ik ben echt heel, maar dan ook heel trots op mijn team. Dat wist u waarschijnlijk al, maar voor de zekerheid schrijf ik het nog maar eens. In deze tijd, waarin ik zoveel andere dingen van de leerkrachten vraag, wil ik ze dan ook een hart onder de riem steken en gewoon wat extra's voor ze doen. Maar goed ... wat dan? Plantjes en bloemen hebben ze al van u gekregen, leuke foto's en hartverwarmende e-mails ook. Gelukkig is het bijna Pasen en heb ik een team met voornamelijk vrouwen, dus was het idee snel geboren ... chocolade paaseitjes!

Maar hoe ga ik er nu voor zorgen dat ze ook echt terecht komen op de plaats van bestemming? Ik kan het natuurlijk op school neerleggen en ze het zelf op laten halen. Maar dat vind ik te te onpersoonlijk. Bovendien verdwijnt er wel eens 'spontaan' chocolade op school. Geen goed idee.

Dan maar langsbrengen. Maar dat was nog niet zo gemakkelijk geregeld. Op de eerste plaats had ik niet van alle juiste adressen. Sommige collega's hebben zeer recentelijk het ouderlijk huis verlaten, anderen hebben gewoon een nieuw stulpje gekregen. Dus moest ik met een smoes de nieuwe adressen ontfutselen. Ik vertelde hen, dat ik ParnasSys aan het updaten was en erachter kwam dat ik gegevens miste. Achteraf bleek dat enkele collega's me toen al doorhadden, maar goed, dat wist ik toen nog niet.

Met de juiste adressen van 26 collega's, heb ik gebruik moeten maken van zeer geavanceerde software, om een route te plannen. En dan zijn er natuurlijk altijd adressen bij die zo nieuw zijn, dat ze niet herkend worden, of die met de auto niet te bereiken zijn. Maar na een wat uurtjes puzzelen had ik een route in elkaar gezet; 99 kilometer door het Westland en net daarbuiten met een geschatte reistijd van ongeveer vier uur.

Vandaag was het zover. Na de meeting met mijn team (die rond 9.40 uur voorbij was) stapte ik om 10.00 uur in de auto om met een mand vol chocolade paaseitjes en vijf koelelementen in de auto. Zul je net zien, dat je op een dag waarop het 24 graden wordt, een autorit plant van vier uur. Maar het was de moeite waard. Heerlijk om iedereen weer even te zien en te verrassen met een kleinigheidje. Maar door de kletspraatjes, die overigens keurig op meer dan anderhalve meter afstand gevoerd werden, duurde de prachtige tocht door het Westland uiteindelijk meer dan vijf uur.

Eenmaal thuis lag er natuurlijk een lading mail en appjes op me te wachten ... het werk gaat immers gewoon door. Maar na het beantwoorden ervan en het schrijven van deze update, denk ik dat ik nog net een staartje van de zon kan meepikken. Er komen vast nog wel meer dagen dat ik op mijn balkonnetje in de zon kan zitten. Maar deze dag vol blije gezichten had ik voor geen goud willen missen. Een fijne avond gewenst.

Met vriendelijke groet,

Wilco Kannekens
directeur BS 't Startblok